

[Undervisningsministeren]

Kommune, hvor nogle indvandrerkvinder, der modtager kontanthjælp, har fået bevilget orlov til børnepasning, hvorved deres deltagelse i sprogundervisning stilles i bero i orlovsperioden.

Et hovedsigte med mit forslag til lov om ændring af lov om undervisning af voksne indvandrere er bl.a. igennem en forbedret informationsindsats at sikre, at gruppen af indvandrere gør mere systematisk brug af det amtskommunale tilbud om undervisning i dansk sprog og danske samfundsforhold.

Over for dette står så hensynet til forældres ret til orlov til børnepasning. Som reglerne for forældreorlov ser ud i dag, har indvandrere, der modtager kontanthjælp, ret til at tage forældreorlov på lige fod med danske statsborgere.

Jeg må indrømme, at jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at indvandrere søger forældreorlov med det ene sigte bevidst at unddrage sig danskundervisningen.

Jeg er opmærksom på, at indenrigsministeren har foreslået, at der nedsættes en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe, hvori også Undervisningsministeriet skal indgå, der nøjere skal undersøge, hvorvidt der overhovedet er noget problem af nævneværdigt omfang.

Jeg synes, det er en god idé på denne måde at danne sig et overblik over de faktiske kendsgerninger.

Spm. nr. S 1130

Til *sundhedsministeren* (26/4 94) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Vil ministeren – eventuelt i form af forbud mod videre aktivitet – sikre, at en privatklinik ikke uhindret kan fortsætte sin aktivitet på trods af strubevis af klagesager, der har resulteret i, at Patientklagenævnet har udtalt kritik i henhold til lægelovens § 6, således som det fremgår af Københavns stadslæges årsberetning for 1993?«

Begrundelse

Af omtalte årsberetning fremgår det på side 37, at der i 1993 er truffet afgørelse i 11 sager, hvoraf Patientklagenævnet fandt at der forelå fejl i de 9. Blandt fejlene omtales forkert operationsteknik, der resulterede i i alt 3 korrigerende operationer, en operation, som var util-

strækkelig i forhold til formålet, og en operationsform, der var helt uegnet til formålet.

Svar (6/5 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg skal i anledning af spørgsmålet anføre, at der ikke i lovgivningen på sundhedsområdet er lovhjemmel til at udstede forbud mod, at en person, der ikke har autorisation som læge, ejer og driver en privatklinik. Den pågældende person må blot ikke betegne sig som læge eller på anden måde vække urigtige forestillinger om, at han er læge.

Den lægelige behandling, som patienterne modtager på en klinik, som er ejet af en person, der ikke har autorisation som læge, sker på det ansatte sundhedspersonales ansvar. Det ansatte sundhedspersonale er således uanset ansættelsesforholdets karakter ansvarligt for behandlingen af de enkelte patienter.

En ansat læge skal således til enhver tid udvise omhu og samvittighedsfuldhed i sin gerning som læge, og gør lægen ikke det, er den pågældende ansvarlig efter lægeloven og vil kunne gives en tilrettevisning af Patientklagenævnet. I tilfælde af, at en læge har udvist gentagen eller grovere forsømmelse i sin gerning som læge, vil den pågældende kunne straffes med bøde eller hæfte. Hvis udøvelsen herudover har været til fare for patienten, vil den pågældende tillige kunne fratages sin autorisation som læge.

Reglerne i lægeloven sikrer således, at myndighederne kan skride ind over for en læge, som har udvist grovere eller gentagen forsømmelse i sin gerning som læge. Der er ikke efter lægeloven mulighed for at skride ind over for den pågældende læges arbejdsgiver, når denne ikke er læge, idet den ansatte læge i dette tilfælde udfører arbejdet på sit eget ansvar.

Som det fremgår af stadslægens årsrapport, har de pågældende læger netop modtaget klare tilrettevisninger fra Patientklagenævnet.

Spm. nr. S 1134

Til *sundhedsministeren* (27/4 94) af:

Birgitte Husmark (SF):

»I forlængelse af svaret af 16. marts 1994 på spørgsmål nr. S 810 bedes ministeren oplyse, hvilken reaktion den danske ambassade i Washington har fået på regeringens henvæn-